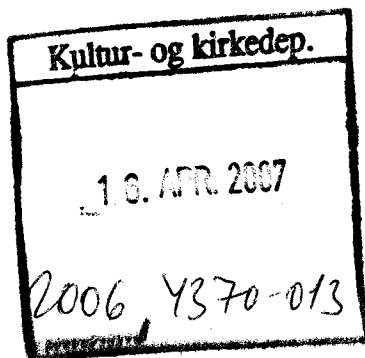

Det kongelige kultur- og kirkedepartement
Postboks 8030 Dep.
0030 OSLO

Dato: 13. april 2007

edda
MEDIA

EDDA MEDIA AS
AKERSGATA 28A
POSTBOKS 795 SENTRUM
N-0106 OSLO
TEL. +47 21 56 97 00
FAX +47 21 56 97 01
www.eddamedia.no
ORG NO 936 661 653 MVA

Høring – utkast til lov om redaksjonell uavhengig for medieforetak

Vi viser til mottatt høringsbrev og ønsker å uttale følgende i sakens anledning:

Edda Media har ved flere anledninger gitt uttrykk for støtte til ideen om å lovfeste den redaksjonelle uavhengigheten, basert på de prinsipper som er nedfelt i Redaktørplakaten og den sedvanen som har utviklet seg i Norge om forholdet mellom redaktører og eiere og andre maktinstusjoner som søker å øve innflytelse over det redaksjonelle innholdet i mediene. Vi mener at en lovfesting på området vil kunne inngå som en av byggeklossene i et velfungerende demokratisk system som knesetter sentrale borgerrettigheter knyttet til ytringsfrihet, pressefrihet og informasjonsfrihet. Dette er et synspunkt vi fortsatt står fast ved.

For at en lov på området skal ha sin tilsiktede effekt mener vi den må fylle følgende forutsetninger:

- Den må bidra til å klargjøre den rett den enkelte samfunnsborger har til å få vite hvem som står ansvarlig for den informasjonen, de nyhetene og de meningene vi blir presentert for. Åpenhet og gjennomsiktighet på området er av vital betydning og etter vårt syn en demokratisk rett.
- Den må synliggjøre det ansvaret en ansvarlig redaktør har for mediets innhold, den må forhindre stråmannsarrangementer, jfr. Straffelovens bestemmelser, og den må bidra til å stadfeste den sunne balansen som er etablert i norske mediehus mellom de plikter og rettigheter redaktør og utgiver har på hver sine områder.
- Den må bidra til å bygge et vern mot enhver maktinstans som urettmessig forsøker å øve innflytelse på det redaksjonelle innholdet i en publikasjon. En lov må derfor, etter vårt syn, ikke bare rette seg mot mediets eier, men fastslå prinsippet om at *ingen* har rett til å instruere eller gripe inn i redaktørens enekompetanse til å treffe avgjørelse om mediets innhold. En lov må derfor avspeile at det et like stort overgrep mot den redaksjonelle uavhengigheten om en offentlig instans, et politisk parti eller en annonsør forsøker å gripe inn som om en eier skulle gjøre det.
- Endelig må en lov om redaksjonell uavhengighet bidra til å øke nyhetsmediene legitimitet og troverdighet, noe nyhetsmediene er helt avhengig av for å kunne overleve så vel i lesermarkedet som reklamemarkedet.

Det er med beklagelse vi må konstatere at det fremlagte forslaget ikke tilfredsstillende de krav og forventninger vi mener vi med rette mener må stilles til en lov som berører sensitive områder som ytringsfriheten, pressefriheten og informasjonsfriheten. Det fremlagte lovforslaget er uklart på sentrale punkter og etterlater seg flere spørsmål enn det gir svar. Lovforslaget har fått en slik utforming og karakter at det er umulig for oss å kunne gi det vår tilslutning i sin foreliggende form, selv om vi prinsipielt sett støtter ideen om å ha en lov på området.

Høringsnotatet er etter Edda Medias syn lite oppklarende både med tanke på lovens formålsbestemmelse, forståelsen av sentrale begreper i lovteksten ("medieforetak", "redaktør", "redaksjonelle spørsmål") og lovens rekkevidde (hvilke medier/publikasjoner som er omfattet). Vi er dessuten usikre på om loven avspeiler hele bredden i de prinsipper den har hatt som uttalt formål å verne (redaktørplakatens prinsipper). Edda Media mener følgelig det må gjøres vesentlige endringer i lovteksten før saken fremmes for Stortinget. Det trengs også flere presiseringer og avklaringer i lovens forarbeider, siden disse vil fungere som viktige fortolkningsdokumenter.

Slik lovforslaget nå fremstår, vil loven kunne virke mot sin hensikt og muligens også støte an mot og på en uforvarlig måte gripe inn i de rettigheter utgivere har i henhold til så vel grunnlov som internasjonale konvensjoner.

Vi tillater oss derfor nedenfor å foreslå følgende endringer (uthevet) av loven, som vi deretter søker å begrunne gjennom våre kommentarer til høringsnotatet:

§1 Lovens formål

Lovens formål er

- a) å sikre **redaksjonell uavhengighet i medieforetak redaktøren redaksjonell uavhengighet fra offentlige myndigheter, eiere, annonsører og interessegrupper som av ideologiske eller økonomiske grunner ønsker å øve innflytelse på mediens redaksjonelle innhold, og**
- b) å sikre **borgernes rett til å vite hvem som står bak informasjon, nyheter og meninger som presenteres gjennom journalistiske medier.**

§2 Definisjoner

Med **medieforetak journalistiske medier** menes i denne lov

1. **dagsaviser aviser og periodiske trykte publikasjoner**
2. kringkastere, jf kringkastingslovens § 1-1 tredje ledd, og
3. elektroniske massemedier som driver regelmessig formidling av redigert allment nyhets- og aktualitetsstoff

Med redaktør menes i denne lov "den som treffer avgjørelse om mediets innhold eller deler av det", jfr. Straffelovens §436.

§ 3 Plikt til å ha en redaktør

Et **medieforetak medium** skal ha en redaktør med **reelt ansvar for å beslutte mediets innhold.**

Et medium kan ha flere redaktører. Paragraf 4 gjelder i så tilfelle innenfor den enkelte redaktørs ansvarsområde.

§4 Redaktørens Redaksjonell uavhengighet

Redaktøren har det personlige og fulle ansvar for mediets innhold. Innenfor rammen av virksomhetens **det** grunnsyn, **og de** formål **og de** ressursmessige rammer **som mediets eier bestemmer, hører det under** **tilligger** det redaktøren å lede den redaksjonelle virksomheten **redaksjonen og dens virksomhet og å treffe avgjørelser i redaksjonelle spørsmål.**

Redaktøren treffer avgjørelser om mediets innhold og ingen uten redaksjonelt ansvar har rett til å gripe inn i dette ansvaret eller instruere redaktøren i spørsmål om mediets publiserte innhold. Redaktøren skal være uavhengig fra staten, politiske partier, medieiere, kilder og andre.

Ingen uten redaksjonelt ansvar kan kreve å få gjøre seg kjent med skrift, tekst eller bilder eller høre eller se programmateriale før det gjøres allment tilgjengelige.

Nærmere om Edda Medias publisistiske program

Som bakgrunn for vår høringsuttalelse om redaksjonell uavhengighet, finner vi det naturlig å gi en liten orientering om hvordan Edda Media har jobbet med spørsmål knyttet til redaksjonell uavhengighet.

Edda Media AS (tidligere Orkla Media AS) eier mer enn 40 aviser, mer enn 10 lokalradio- og lokalfjernsynsstasjoner og flere digitale publikasjoner. Edda Media er heleier av 60 medieselskap og deleier i 29 medieselskap i Norge.

Edda Media gikk under sitt tidligere eierskap (Orkla) inn på eiersiden i norske medier for 24 år siden og startet tidlig et systematisk arbeid med spørsmål knyttet til redaksjonell uavhengighet og grenseoppgangen mellom eierens ansvarsområde og redaktørens ansvarsområde. Dette var nødvendig fordi det i

offentligheten og innad i mediehusene ble reist en lang rekke kritiske spørsmål til Orkla som medieeier, siden selskapet ikke hadde noen medieerfaring eller – kompetanse fra starten av. Mange fryktet at Orkla som medieeier ville øve vold mot de prinsippene som hadde utviklet og bygget på gjennom generasjoner i norske medier. Det var også nødvendig for daværende Orkla Media å ha en tydelig profil i disse spørsmålene, fordi man ikke bare anså den redaksjonelle uavhengigheten som en bransjemessig forpliktelse, men som en sentral forutsetning for å kunne lykkes i strategien om å utvikle sunne, veldrevne og profitable mediebedrifter.

Dagens Edda Media har således ikke bare vært en del av den sedvanen som har utviklet seg på dette området i Norge, men i de senere år har konsernet også vært en sentral premissleverandør for hvordan den redaksjonelle uavhengigheten er å forstå i relasjon til medieiere.

Daværende Orkla Media utarbeidet i 1988 retningslinjer for ansvarsfordeling mellom styret, adm. direktør og ansvarlig redaktør i aviser. Disse retningslinjene har siden vært en del av ansettelseskontrakten til selskapets ledere både på redaksjonell og merkantil side. I 2004 ble disse retningslinjene oppdatert, presisert og utvidet i dokumentet "Ledelse i publisistiske virksomheter". Året før – i 2003 ble det vedtatt en utgivererklæring (publisistiske prinsipper) fra Orkla Media AS som en del av selskapets forretningsmessige og strategiske virksomhet.

Etter at Orkla Media ble solgt til Mecom Group plc i 2006 og endret navn til Edda Media, er disse dokumentene på nytt blitt løftet fram og synliggjort. Edda Medias styre (eiere) vedtok i desember 2006 disse dokumentene som retningsgivende for Edda Medias virksomhet i Norge.

I et større utredningsarbeid i 2003 – "Forankring og struktur i en ny medietid" – gjennomgikk daværende Orkla Media også grundig redaktørens rolle og forholdet mellom eier, styre og redaktør og beskrev da noen grunnleggende forutsetninger og krav til den uavhengige redaktør og hvor viktig den redaksjonelle uavhengigheten også er for eierskapet.

Vi mener at dokumentene tilhører de mest gjennomarbeidede dokumenter som eksisterer på området, samtidig som de avspeiler den pressesedvanen som er etablert basert på Redaktørplakatens prinsipper. Vi tillater oss derfor å oversende dem til departementet. Etter vårt syn vil de være en sentral kilde og et referansepunkt for fremtidige potensielle konflikter om forståelsen av hva redaksjonell uavhengighet er og når det eventuelt foreligger et brudd på reglene om redaksjonell uavhengighet.

Vedlegg 1: Publisistiske prinsipper for Edda Media

Vedlegg 2: Ledelse i publisistiske virksomheter. Ansvarsfordeling mellom eier, styre, adm direktør og ansvarlig redaktør. Retningslinjer fra Edda Media, desember 2006.

Vedlegg 3: (kun pr. post) Forankring og struktur i en ny medietid. Rapport fra et utvalg i Orkla Media.

Nærmere om lovforslaget

Som det fremgår av vårt forslag til revidert lovtekst, er det flere sentrale punkter vi har identifisert som svakheter ved det fremlagte høringsutkastet.

Redaktørplakatens prinsipper

Lovforslaget tar sikte på å lovfeste de sentrale prinsippene som er nedfelt i Redaktørplakaten, men i høringsnotatet blir det ikke gitt noen sentral oversikt over hvilke prinsipper vi da snakker om. Dermed befinner vi oss også i en situasjon der lovforslaget ikke tar opp i seg alle prinsipper som blir knesatt i Redaktørplakaten.

Etter vårt syn er det fire sentrale prinsipper som er nedfelt og innbygget i Redaktørplakaten – som bærer tittelen "Redaktørens plikter og rettigheter" – og som bør innlemmes i loven.

Prinsipp 1: *Redaktøren plikter å gi mottakeren/borgeren fri og uavhengig informasjon som mottakeren/borgeren skal vite beskaftenheten til.*

Prinsippet kommer fram gjennom formuleringene som viser at redaktøren står i et forhold til samfunnet og publikum ved å skulle være forpliktet til å "ivareta ytringsfriheten", "fremme en saklig og fri informasjons- og

opinionsformidling” og klargjøre overfor mottakeren ”hva som er reportasje og formidling av informasjon og fakta, og hva som er mediets egne meninger og vurderinger.” Man kan gjerne si at prinsippet fastslår hvilke rettigheter borgeren har i relasjon til mediene og den informasjonen de presenteres for.

Prinsipp 2: *Redaktøren plikter å holde seg innenfor de rammer utgiveren trekker opp gjennom grunnsyn/formålsbestemmelse.*

Redaktøren står i et forhold til sin eier/utgiver og plakaten bygger på den forutsetning at det er utgiverens suverene rett å vedta og definere de rammer som redaktørens skal utøve sitt mandat innenfor. I plakaten heter det at det forutsettes at redaktøren skal dele grunnsyn og formålsbestemmelse og at redaktøren plikter å trekke seg fra sin stilling dersom han/hun kommer ”i uløselig konflikt med mediets grunnsyn”.

Prinsipp 3: *Redaktøren har rett til å forme mediets meninger/innhold uten påvirkning fra utgiver/eier eller andre.*

Redaktørens skal innenfor sitt grunnmandat ha ”full frihet til å forme mediets meninger, selv om de i enkelte spørsmål ikke deles av utgiveren eller styret”. Redaktøren har ”det personlige og fulle ansvar for mediets innhold” og redaktøren skal i følge plakaten ”aldri la seg påvirke til å hevde meninger som ikke er i samsvar med egen overbevisning”. Dette betyr at redaktøren frihet ikke bare er fra eieren, men også fra enhver annen som søker å påvirke redaktøren til å offentliggjøre (hevde meninger) informasjon som ikke bygger på en selvstendig redaksjonell vurdering.

Prinsipp 4: *Redaktøren har rett til å lede redaksjonen på fritt og uavhengig grunnlag.*

Redaktøren skal i henhold til plakaten ”ha en fri og uavhengig ledelse av redaksjonen”, skal lede og ha ”ansvaret for sine medarbeideres virksomhet”, være ”bindeleddet mellom utgiveren/styret og de redaksjonelle medarbeiderne” og endelig ha rett til å ”delegere myndighet i samsvar med sine fullmakter”.

Etter Edda Medias syn konsentrerer høringsnotatet seg i hovedsak om redaktørens rettigheter, mens pliktene – dvs. borgerens og utgiverens rettigheter – i liten grad blir problematisert. Dette er en svakhet ved høringsnotatet.

Etter vårt syn er det nødvendig at en lov om redaksjonell uavhengighet også fanger opp og avspeiler de rammene uavhengigheten utspiller seg innenfor, både i relasjon til publikum og i relasjon til eieren. Vårt forslag til endringer i lovteksten fanger opp disse forholdene.

Eierens stilling

Siden høringsnotatet erkjenner at lovforslaget vil ”innebære en begrensning i eierens mulighet til å ytre seg gjennom eget medieforetak”, finner vi det beklagelig at man i notatet ikke har viet betydelig oppmerksomhet til hvilke rettigheter som faktisk tilligger en medieeier. I tidligere utredninger/forslag på området er dette problemområdet blitt tatt opp til drøfting og det er overraskende at det ikke også skjer denne gangen.

Vi vil peke på at det i notatet ikke fremgår at en eier faktisk kan være redaktør i sitt eget medieforetak, og at lovforslaget således begrenser seg til å gjelde redaktører som er ansatt av en medieeier med mandat til å forvalte publikasjonen formål og verdier.

Edda Media mener at det i en slik lov utvetydig må slås fast at det er eierens suverene rett og kompetanse å

- ansette redaktører,
- fastsette formålet med virksomheten,
- bestemme vedtekter og
- fastsette økonomiske og ressursmessige rammevilkår for mediets virksomhet.

Dette er nødvendig fordi redaktørens mandat blir tildelt av eieren. Medieeiernes oppgave er å trygge pressefriheten gjennom sitt økonomiske og ressursmessige bidrag til å sikre at vi skal ha et mangfold av ulike ytringskanaler som er sunne, levedyktige og uavhengige. Redaktørens delegerte oppgave er på sin side å sikre at befolkningen daglig blir presentert for et mangfold av ytringer og oppfatninger og være deres garantist for ytringsfrihet, integritet og uavhengighet.

Forholdet mellom eieren og redaktøren er således nøye tilskåret.

Edda Media kan ikke akseptere en lov som umyndiggjør eieren eller begrenser eierens rettigheter, enten ved at offentlige myndigheter blir utpekt som overdommere for hvilke formål eieren ønsker å ha med sin virksomhet eller ved at redaktøren blir gitt vetorett mot Eiermessige disposisjoner som ligger utenfor redaktørens primære og delegerede mandatområde. Slike eventuelle begrensninger vil kunne komme i konflikt med sentrale nasjonale og internasjonale lovbestemmelser.

Den klassiske forståelsen av pressefrihet består i at pressen (dvs. eierne av medier) skal være fri fra innblanding fra offentlige myndigheter, siden pressens oppgave er å kontrollere og være en kritisk korrektiv til offentlige myndighetene og andre maktinstitusjoner.

I høringsnotatet reises det tvil omkring disse forholdene idet det heter at *"adgangen til å formulere et grunnsyn og formål for virksomheten..... ikke kunne gis en så stram utforming at det i praksis undergraver formålet med reguleringen"* og *"...forbeholdet vil sikre eieren en overordnet styring med det ideologiske grunnlaget for mediet, noe som kan legge til rette for medieeierskap som ikke utelukkende er motivert av profittthensyn"*.

Dette kan vanskelig bety noe annet enn at regjeringen med sitt forslag, legger til grunn at det er grenser for hva en eier kan vedta som formål for sin virksomhet og at enkelte formålsbestemmelser vil kunne komme i konflikt med loven.

Etter Edda Medias syn er det umulig å kunne forestille seg en situasjon der staten – eller lovgiver – skulle være i posisjon til å vurdere hvorvidt en eiers fastsetting av grunnsyn og formål med virksomheten er "lovlig" eller "tilfredsstillende".

Vi vil i den forbindelse påpeke at de fleste norske medievirksomheter har vedtekter og formålsbestemmelser som både har et idealistisk/ideologisk/politiske formål og et økonomisk/forretningsmessig formål. Et mulig inngrep mot de idealistiske/ideologiske/politiske formålet fra offentlige myndigheter, vil åpenbart være et inngrep i utgiveren ytringsfrihet og således i strid med Grunnlovens §100, mens et mulig inngrep mot de økonomisk/forretningsmessige formålet vil være et angrep på den økonomiske friheten.

Edda Media vil videre mene at det vil være umulig å innføre en lovmessig vetorett til redaktøren mot eierens økonomiske og ressursmessige budsjettmessige disposisjoner. Hvis redaktøren eventuelt skulle kunne påberope seg at det vil være i strid med den redaksjonelle uavhengigheten om eieren skulle vedta et budsjett med strammere rammer enn det redaktøren ønsker seg, vil en slik vetorett i praksis kunne bli utløst. Forholdet nedfelt i norsk sedvane er imidlertid slik at redaktøren skal disponere det budsjettet utgiveren stiller til redaksjonens disposisjon. Redaktøren bestemmer ikke selv hvilket budsjett redaksjonen skal ha til disposisjon. Den redaksjonelle frihet og pressens samfunnsoppdrag må utøves innenfor ulike økonomiske rammer. Noen har vide rammer, andre har stramme. Men alle skal ha sin frihet og uavhengighet, uavhengig av hvilke budsjettmessige rammer som foreligger og uavhengig av hvilke inntjeningskrav eieren definerer. Redaktørens rettigheter vis a vis eieren, vil i slike sammenhenger være begrenset til retten til å uttale seg om rammene, om endringer i rammevilkårene og hvilke konsekvenser redaktøren for egen del mener at rammevilkårene vil ha.

Etter Edda Medias syn vil en lov som frarøver eieren etablerte og pressesedvanlige rettigheter på områdene redaktøransettelse, fastsetting av formål og rammer, være en umulighet. Derfor bør disse forholdene konkret poengteres i lovteksten, jfr. vårt forslag til endring i lovens §4 avspeiler og klargjør dette selvsagte utgangspunktet.

Redaktørens uavhengighet

I det fremlagte lovforslaget blir den redaksjonelle uavhengigheten drøftet utelukkende i relasjon til eieren/utgiveren. Det heter at eieren kan utøve en innflytelse over de redaksjonelle produktene som er uforenlig med prinsippet om redaksjonell uavhengighet. Dette er selvsagt korrekt, men det faktiske forholdet vil være at en lang rekke instanser står i posisjon til å kunne påvirke redaktøren i dennes utøvelse av sitt ansvar for å publisere et innhold basert på frie vurderinger. En lov om redaksjonell uavhengighet vil derfor

ikke være komplett om den ikke tar opp i seg og eksplisitt poengterer at ingen instans har rett til å blande seg inn i redaktørens ansvarsområde.

Det presseetiske regelverket bygger på den forutsetning at mange instanser truer den redaksjonelle frihet. I Vær Varsom-plakaten heter det således at *"Den enkelte redaksjon og den enkelte medarbeider må verne om sin integritet og troverdighet for å kunne opptre fritt og uavhengig i forhold til personer eller grupper som av ideologiske, økonomiske eller andre grunner vil øve innflytelse på det redaksjonelle innhold"*. (pkt. 2.1) og i Tekstreklameplakaten heter det at *"Publikum skal være trygg på at det redaksjonelle stoffet springer ut av en selvstendig og uavhengig journalistisk vurdering, og at innhold og presentasjon er uten bindinger til utenforstående interesser."* Redaktørplakaten opptar i seg det samme prinsippet ved å poengtere at redaktøren må *"aldri la seg påvirke til å hevde meninger som ikke er i samsvar med egen overbevisning"*.

Etter Edda Medias syn representerer det en like stor trussel mot mediernes troverdighet og den enkelte redaktørs uavhengighet om et offentlig organ, representanter for et politisk parti eller en annonsør forsøker å blande seg inn måte mediet blir redigert på, som om eieren gjør dette. I det faktiske liv, viser det seg også at redaktørene har større problemer i relasjon til annonsører og offentlige myndigheter enn i relasjon til sine eiere på dette området. For eksempel har vi hatt eksempler på at politiet har dukket opp i norske redaksjoner med krav om å få se på programmer eller med krav om å få utlevert redaksjonelt materiale, og vi har en lang rekke eksempler på at annonsører har truet redaktører med økonomiske represalier overfor denne publikasjon dersom redaktøren ikke skriver om bestemte forhold eller viser seg mer "samarbeidsvillige" overfor annonsøren.

Dersom en lov om redaksjonell uavhengighet ikke skulle omfatte offentlige myndigheter og andre som kan tenkes å se seg tjent med å påvirke mediernes innhold, vil den ha en signaleffekt som vil være uheldig. Den vil også kunne innføre en forskjellsbehandling av ulike aktører som vil være usaklig og vil kunne angripes som urettmessig i forhold til internasjonale konvensjoner.

Edda Medias krav til en lov på området, vil derfor være at den utvides til å bli et forbud mot enhver til å legge press på redaktøren. Dette avspeiler seg i vårt forslag til ny formålsbestemmelse i §1, samt i revidert tekst i §4. Vårt forslag avspeiler både et sentralt prinsipp i Redaktørplakaten og avspeiler den pressesedvanen som finnes på området og som er blitt nedfelt i pressens eget etiske regelverk.

Som en konsekvens av dette forholdet, mener Edda Media også at det trengs en vurdering av lovforslaget i relasjon til annen lovgivning. Vil det for eksempel være et angrep på den redaksjonelle uavhengigheten når myndighetene i konsesjonsvilkårene for kringkasting konkret angir hva slags programinnhold sendinger fra kringkastere der staten selv ikke er eiersending, skal inneholde? Vil lov om redaksjonell uavhengighet medføre at kildevernreglene må endres, slik at det blir like forbudt for politi og andre myndigheter å spørre om hvem som er kilde til opplysninger i mediene som det vil være for mediets eier å stille slike spørsmål? Vil det være i strid med den redaksjonelle uavhengigheten å pålegge redaktører å stanse politisk reklame?

Spørsmålene er mange og trenger etter vårt syn en avklaring. Dersom det ikke tydelig går fram av loven at offentlige myndigheter vil ha like liten rett til innblanding i slike "redaksjonelle spørsmål" som en eier, vil loven kunne angripes som et offentlig inngrep i pressefriheten.

"Redaksjonelle spørsmål"

I den foreslåtte lovteksten refereres det ved to anledninger til "redaksjonelle spørsmål" ved at redaktørens uavhengighet omfatter slike forhold.

Forutsatt at begrepet redaksjonelle spørsmål blir entydig definert, representerer ikke dette noe problem. Men slik lovteksten fremstår, lest på bakgrunn av høringsnotatet som lovmessig forarbeid, må vi konkludere med at det eksisterer stor usikkerhet med tanke på hva redaksjonelle spørsmål er.

Vi foreslår derfor at begrepet utgår og at man i lovteksten mer presist peker på at redaktørens ansvar gjelder mediets innhold (det publiserte innhold) og ledelse av redaksjonen og den redaksjonelle stab.

Etter vårt syn finnes det en lang rekke forhold som enten kan rubriseres som "redaksjonelle spørsmål" eller som åpenbart vil ha direkte og indirekte konsekvenser for "redaksjonelle spørsmål", men hvor det likevel er

Det er videre problematisk at den utelukker viktige deler av norsk offentlighet, forstått som fagpressen i form av allmenne publikasjoner utgitt av fagforeninger, idrettsorganisasjoner etc og ukepressen. Dette er publikasjoner som er fullverdige medlemmer av det norske pressefelleskapet og som søker å påvirke den offentlige dagsorden og borgerens oppfatninger på viktige samfunnsmessige områder. Det er derfor naturlig at også slike publikasjoner må være omfattet av lovens virkeområde, både på papir og nett.

Slik loven nå er formulert vil redaktøren for enkelte "merkevarer" kunne bli omfattet av lov om redaksjonell uavhengighet knyttet til sin nettpubliserings, men ikke knyttet til sin publisering på papir.

Edda Media foreslår derfor at lovens virkeområde blir utvidet til alle papirbaserte medier som er journalistisk basert og at tilsvarende tilnærming blir gjort gjeldende for nettbaserte medier og utgivelser. Den foreslåtte lovteksten sender et uheldig signal til mediebransjen, ved å hevde at enkelte publikasjoner ikke er "viktige nok" til å bli omfattet av behovet for redaksjonell uavhengighet, og ved at publikum ikke vil ha krav på uavhengig informasjon fra slike kilder.

Tilsyn og sanksjoner

Edda Media vil avslutningsvis knytte noen kommentarer til departementets kommentarer i høringsnotatet under punktet "tilsyn og sanksjoner". Her blir det fokusert på at loven vil gi redaktøren et særskilt arbeidsrettslig vern i form av at en eventuell oppsigelse begrunnet i at redaktøren "neker å rette seg etter instruks gitt i strid med prinsippet om redaktørens uavhengighet", må kjennes ugyldig.

Dette er vi for såvidt enig i, samtidig som det ikke representerer noe nytt. Siden Redaktørplakaten allerede er en del av redaktørens ansettelsesvilkår, vil en slik oppsigelse være usaklig, uavhengig av loven. Vi er selvsagt fullt ut innforstått med at det vil være en usaklig oppsigelse dersom eieren begrunner en oppsigelse i forhold knyttet til det publiserte innhold.

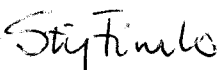
Poenget med en lov på dette området er, slik vi ser det, ikke å styrke redaktørens rettigheter som arbeidstaker, men å styrke publikums rett til uavhengig informasjon og dermed styrke mediens troverdighet, jfr. Vårt forslag til ny §1.

I egenskap av å være ansettelsesmyndighet, tilligger det også eier/utgiver å avsette redaktører som ikke fyller sin arbeidskontrakt eller som misligholder sin arbeidskontrakt, for eksempel knyttet til publikasjonens troverdighet. Mens loven gir redaktøren en rett til å angripe sin eier dersom denne bryter lovens bestemmelser, vil det etter vårt syn måtte tilligge eieren å gripe inn mot redaktøren dersom andre instanser enn eieren griper inn i det redaksjonelle innholdet. Departementet har unnlatt å vurdere hvilke konsekvenser det vil ha dersom en redaktør skulle gi etter for press fra andre instanser enn eieren. I slike tilfelle kan det etter vårt syn anføres at redaktørens stillingsvern svekkes, idet det oppstår en saklig grunn til oppsigelse fra utgiver/eier. Dersom redaktøren i utøvelsen av sin redaktørgjerning opptrer på en slik måte at han/hun svekker publikums opplevelse av mediets uavhengighet og troverdighet ved å ha gitt etter for press fra utenforstående maktinstitusjoner som f eks statlige og kommunale myndigheter, politi og påtalemyndighet eller annonsører, vil utgiveren måtte ha en plikt til å gripe inn.

Loven er ikke bare et vern for redaktøren, men det er også et vern av mediets troverdighet. Og denne troverdigheten er like viktig og avgjørende for en eier/utgiver som for en redaktør. Derfor må også eieren/utgiveren ha en rett til å forsvare mediets troverdighet i de tilfeller det blir angrepet og svekket av en svak redaktør.

Med vennlig hilsen

Edda Media AS

Stig Finslo

Direktør utgiverspørsmål